

[Boligministeren.]

I finansåret 1974-75 regner vi med tilsagn om statsstøtte til opførelse af 7.000 lejligheder i den almennyttige boligsektor. Regeringen er af den opfattelse, at et sådant byggeprogram på baggrund af de senere års udlejningsvanskeligheder i det almennyttige boligbyggeri vil dække behovet for nye almennyttige boliger. Bevillingerne vil blive fordelt jævnt over finansåret, og det er selv sagt en forudsætning for at opnå statsstøtte, at betingelserne herfor er opfyldt; det gælder såvel i teknisk som prismæssig henseende.

Det er klart, at igangsætning af almenyttigt byggeri har beskæftigelsesmæssig betydning, men støtte efter boligbyggeriloven kan ikke alene bevilges ud fra beskæftigelsesmæssige årsager, det afgørende er, at der i de pågældende områder er behov for boligerne, således at de kan udlejes fortrinsvis til de befolkningsgrupper, som de almennyttige boligforetagender har til formål at bygge for.

Så skal jeg i øvrigt til sidst sige, at der er ikke i denne regerings periode sket nogen som helst ændring i det antal boliger, vi giver tilsagn til pr. kvartal; det er det samme som under den forrige regering.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg må takke ministeren, selv om jeg ikke synes, det svar, jeg har fået, er tilstrækkelig fyldestgørende. Jeg har jo ikke spurgt, om bevillingerne til almennyttigt boligbyggeri er stoppet, det ved jeg udmærket de ikke er. Det, jeg har spurgt om, er, hvad årsagen er til, at ansøgninger, der ligger i ministeriet, ikke er bevilget.

Det er over for mig oplyst, at der ligger sådanne ansøgninger, som opfylder lovens bestemmelser, og det, jeg gerne vil have helst et klart svar fra ministeren på, er, om det er en bevidst linje fra ministerens side at holde eller nedskære det almennyttige boligbyggeri. Nu taler ministeren om 7.000 lejligheder. Vi har tidligere hørt fra ministeren om andre tal, der går fra 4.000 til 5.000, og det, jeg sådan set ønsker opklaret, er, om det er en bevidst linje fra boligministeriets side ikke at imødekomme de ansøgninger, der foreligger.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Den bevidste linje ligger her i, at vi går ud fra antallet 7.000-8.000 lejligheder pr. år på baggrund af de udlejningsvanskeligheder, der findes i øjeblikket, og på baggrund af de henvendelser, vi har haft fra en lang række borgmestre, der er enige med os i det synspunkt, og så bliver ordningen i øvrigt administreret på den facon, at vi med købstædernes ledende personer træffer aftale om, i hvilken rækkefølge de enkelte ansøgninger inden for de enkelte kommuner skal kunne bevilges; der er i og for sig intet nyt under solen i den henseende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Højland (CD) til justitsministeren:

„Hvilke initiativer overvejer ministeren at tage med henblik på en imødegåelse af de tiltagende voldshandlinger over for sagesløse medborgere — ikke mindst ældre — samt det omsiggribende hærværk på privat og offentlig ejendom?“

(Spm. nr. 252).

Højland (CD):

Spørgsmålet om muligheden for at standse den bølge af vold især mod ældre medborgere, der, så vidt det kan skønnes, er i stadig tiltagen, har allerede i februar i år været rettet til justitsministeren af hr. Ib Christensen. Når der i løbet af så kort tid af to medlemmer af dette ting uafhængigt af hinanden rejses det samme spørgsmål, må jeg søge grunden deri, at der tilsyneladende intet mærkbart resultat er at spore af hr. Ib Christensens henvendelse til justitsministeren i februar.

Hver dag har aviserne beretninger om voldshandlinger mod sagesløse personer og ikke mindst mod ældre medborgere, der er aldeles værgeløse over for den bølleterror, der overgår dem. Jeg må her medtage, at voldshandlingerne også foregår over for mindreårige, udført af ungdommelige voldsmand.

Af justitsministerens svar på hr. Ib Christensens spørgsmål i februar fremgik, at justitsministeren fæstede lid til, at disse voldshandlinger kunne imødegås ved et samarbejde mellem de folkevalgte lokalnævn og